

OSNOVNO PITANJE GLASI:

LJUBAV ILI SEBIČNOST?

2. Pouka za 13. travnja 2024.

“Ne boj se, jer ja sam s tobom, ne
plaši se, jer ja sam tvoj Bog. Ja ću te
osnažiti i pomoći ti, ja ću te
poduprijeti svojom pobjedničkom
desnicom” (Izaija 41,10, SHP)

70. godina označila je kraj Izraela kao nacije. Iako je Rim bio taj koji je opustošio Jeruzalem i Hram, u taj su rat bile uključene i druge zemaljske sile.

S jedne strane, Sotona je potaknuo Izrael da odbaci Mesiju, a zatim zatražio je njegovo pravo da uništi naciju.

S druge strane, Bog je više puta upozorio na posljedice odbacivanja; odgođeno izvršenje kazne; i pripremio narod, Crkvu, da podigne baklju istine i osvijetli svijet porukom Božje ljubavi.

- **Lekcije iz uništenja Jeruzalem**
- **Odbacivanje Božje ljubavi.**
- **Božja briga za njegov narod.**
- **Pouke prvih kršćana:**
- **Vjernost u potjeri.**
- **Pomagati potrebitima.**
- **Ljubav, naš znak identiteta.**

**POUKE IZ
UNIŠTENJA
JERUZALEMA**

ODBACIVANJE BOŽJE LJUBAVI

“Jeruzaleme, Jeruzaleme, što ubijaš proroke I kamenuješ one koji su ti poslani! Koliko puta htjedoh skupiti tvoju djecu kao što kvočka skuplja svoje piliće pod krilo, ali vi ne htejedoste!” (Matej 23,37)

Isus je plakao dok se približavao Jeruzalemu (Luka 19,41-44). Znao je da će trpjeti zaslužene posljedice svog tvrdoglavog odbacivanja Božjih poziva ljubavi (Mtatej 23,37).

Plakao je jer se tragedija mogla izbjeći. Da, plakao je zato što nas Bog toliko ljubi jer ne želi da itko umre, već da svi imaju vječni život (Ivan5, 39.40; Ez. 18,31.32).

Povijest nam govori da su se Židovi pobunili 66. godine protiv rimskih zlostavljača. Razne židovske frakcije borile su se međusobno, dok su Rimljani opsjedali grad. Godine 70. sve je završilo. Tit je uništio Jeruzalem i Hram. Milijun Židova je poginulo.

Ali povijest nam ne govori kako je Sotona poticao Židove na pobunu, a Rimljane na osvetu. Uništenje Jeruzalema bilo je izravno djelo đavla. Okrećući se od izvora života, Izrael je bio prepušten na milost i nemilost neprijatelja koji je samo tražio uništenje i smrt.

BOŽJA BRIGA ZA SVOJ NAROD

"Ne boj se, jer ja sam s tobom, ne obaziri se plaho, jer ja sam Bog tvoj. Ja te krijepim I pomažem ti podupirem te pobjedničkom desnicom." (Izaija 41,10)

U svojoj ljubavi Bog je dao priliku svima koji su željeli izbjeći uništenje. Dao je znak: Jeruzalem će opkoliti vojska (Luka 21,20).

Gaj Cestije Gaj ispunio je taj znak 66. godine. Opsada je ukinuta, a vođa fanatika Eleazar ben Simon progonio je Rimljane i porazio ih.

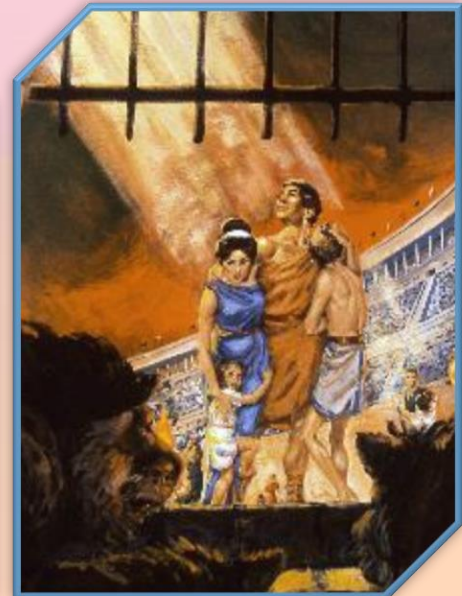
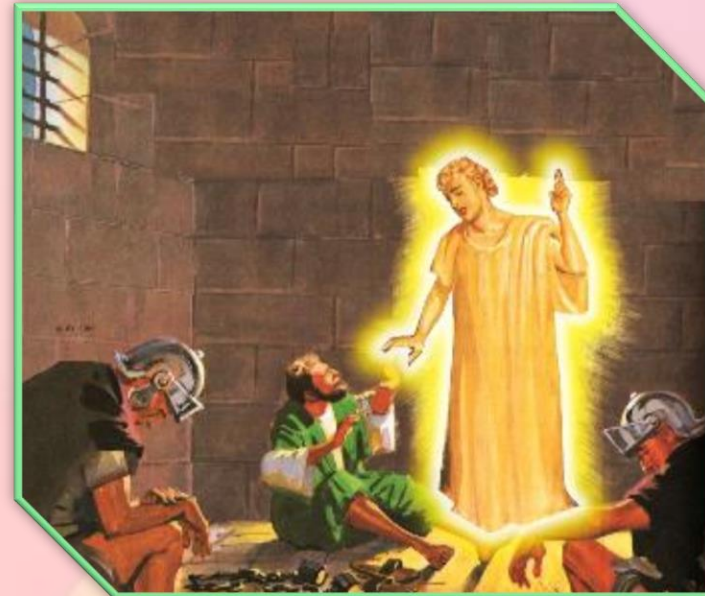
Svi koji su vjerovali u Isusove riječi iskoristili su taj trenutak kada je Jeruzalem ostao nečuvan da pobjegne.

A few months later, Nero sent Vespasian to quell the rebellion. From the year 67 to 70, the siege was permanent.

God can and wants to protect his children, even in the most difficult times (Ps. 46:1; Is. 41:10).

However, many have lost their lives because of their faithfulness to God (Heb. 11:35-38).

Why are some protected and others, apparently, abandoned by God?

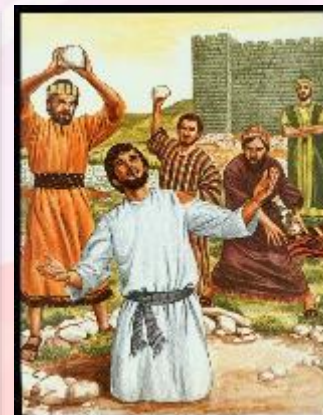
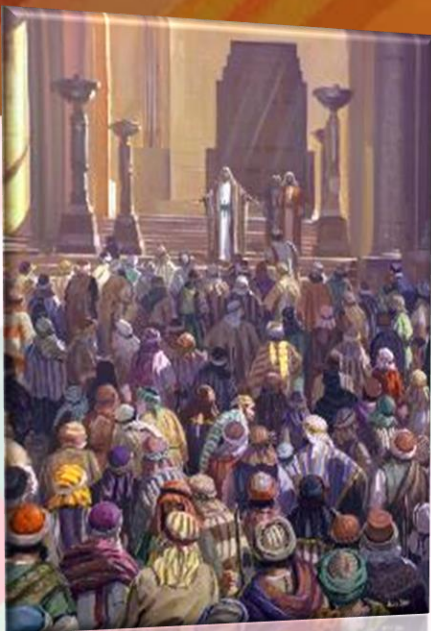
“Tajanstvena providnost koja dopušta da progone pravedne bila je uzrokom velike zbunjenosti za mnoge slabe u vjeri. Neki su čak bili spremni odbaciti svoje povjerenje u Boga zato što dopušta napredovanje najpodlijih koji svojom okrutnom silom tlače i muče najbolje i najčestitije. Kako to, pitaju se neki, da Onaj koji je pravedan, milosrdan, i neograničene moći trpi takvu nepravdu i nasilje? To se pitanje nas ne tiče. Bog nam je dao dovoljno dokaza o svojoj ljubavi i ako ne razumijemo djelovanje Njegove providnosti, ne smijemo sumnjati u Njegovu dobrotu.«

POUKE RANIH KRŠĆANA

VJERNOST U PROGONSTVU

"Savao pak pustošio Crkvu; idući iz kuće u kuću izvlačio je iz njih ljude i žene te ih predavao u tamnicu." (Djela 8,3)

Počeci su bili istinski puni nade: obraćenja su se brojila u tisućama (Djela 2:41; 4:4); vjernici su propovijedali sa silom (Djela 4,31; 5,42).

Ali neprijatelj je bio nemiran. Prve prijetnje (Djela 4,17-18); zatim, kazne (Djela 5,40); konačno, smrt (Djela 7,59).

Zbog progona koje je odgojio Šaul, učenici su bili raspršeni (Djela 8,1). No, daleko od gašenja svjetla, zahvaljujući vjernosti vjernika, zasjalo je s mnogo više sjaja u cijelom poznatom svijetu (Djela 8:4; 11:19-21; Rim 15:19; Kol 1:23).

Isus je svojoj Crkvi dao poslanje i ovlast da ih prenose dalje (Djela 1,8). Nijedna sila, fizička ili duhovna, ne može zaustaviti napredovanje Evandjelja (Mtatej16,18). "Ako je Bog za nas, tko će biti protiv nas?" (Rim 8,31)

POMAGATI POTREBITIMA

“Aprodavali bi pokretna I nepokretna dobra I to bi dijelili svakom prema njegovoj potrebi.” 2,45)

Kakav je učinak Evandjelje imalo na rane kršćane (Djela 2,42-47)?

Vjerovali su u Isusov nauk.

Oni koji su imali dar liječili su bolesne.

Imali su sve zajedničko.

Podijelili su ono što su imali s onima kojima je to bilo potrebno.

Imali su javne zajedničke sastanke.

Imali su sastanke u domovima, gdje su slavili Gospodnju večeru.

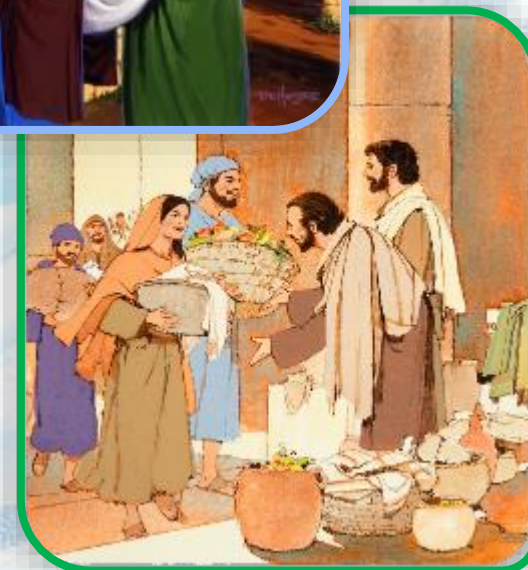
Živjeli su s radošću i jednostavnošću srca.

Hvalili su I slavili Boga.

Kao Kristovi ambasadori, oponašali su Isusa. Brigom za potrebe onih oko sebe stekli su naklonost cijelog grada.

Kao i tada, Crkvu mora karakterizirati ljubav kršćana jednih prema drugima i briga za njihovu zajednicu.

LJUBAV, NAŠ ZNAK IDENTITETA

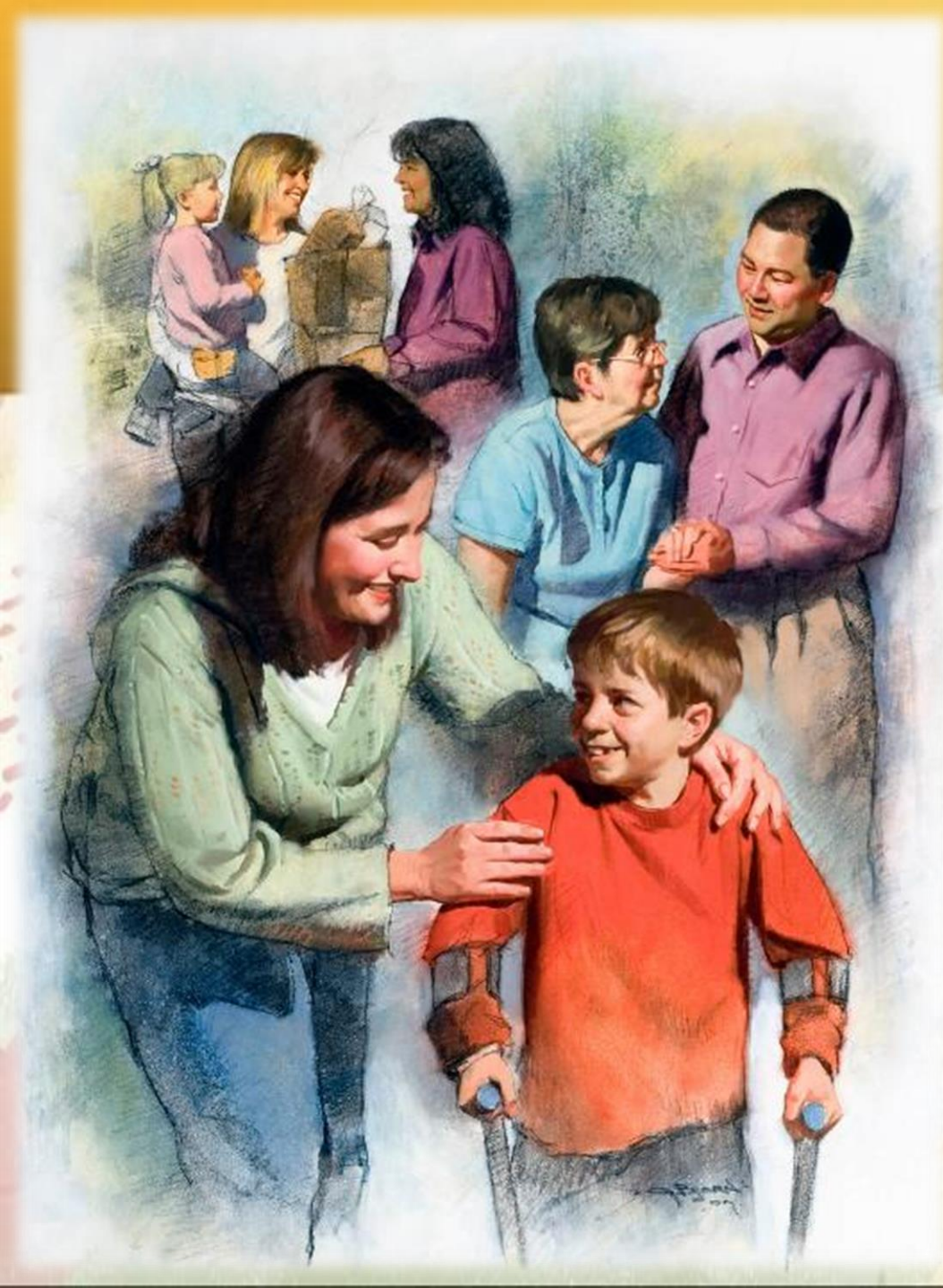
“Ako imadnete ljubav prema meni, po tom će svi znati da ste moji učenici” (Ivan 13,35)

Svaka od strana uključenih u kozmički sukob ima svoje osobine: Sotona mrzi i uništava; Bog voli i obnavlja.

Sljedbenici jedne ili druge strane djeluju u skladu s tim obrascima. Ako slijedimo Boga, pokazat ćemo to kroz ljubav koja se pokazuje drugima (1.Ivan. 4, 20.21).

Kršćani 2. i 3. stoljeća provode nesebičnu ljubav u djelo. Tijekom dvije velike pandemije (160. i 265. godine) posvetili su se brizi za pogođene, ne uzimajući u obzir vlastitu sigurnost.

Predali su se iz ljubavi i koristili milijunima ljudi. Ali oni nisu skrenuli pozornost na sebe, već na Onoga za koga su bili spremni dati svoj život, svog Spasitelja Isusa.

“Povlastica je svake duše biti živi kanal kroz koji Bog može prenijeti svijetu blaga svoje milosti, neistraživa Kristova bogatstva. Ne postoji ništa što Krist želi toliko kao agenti koji će svijetu predstavljati Njegov Duh i karakter. Ne postoji ništa što svijetu treba toliko koliko očitovanje kroz čovječanstvo Spasiteljeve ljubavi. Cijelo nebo čeka kanale kroz koje se može sipati sveto ulje da bude radost i blagoslov ljudskim srcima.”